

Мірошниченко В. В.
Національний університет
«Києво-Могилянська академія»,
к. е. н., доцент кафедри економічної теорії

Тьорло В. О.
Навчально-науковий інститут менеджменту,
економіки та фінансів МАУП
к. е. н., проф. кафедри менеджменту
та адміністрування

ПАРАДИГМА ФОРМУВАННЯ ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

Критичний екологічний стан природного середовища України унеможливує стійкий розвиток господарства. Тому актуального значення набуває перехід від існуючих технологій, що базуються на надмірному споживанні природних ресурсів та їх нерациональному використанні, до «зеленої економіки». Для реалізації вказаного підходу необхідним є наукове обґрунтування програми становлення сталого екологічно безпечного розвитку господарства країни.

В Програмі ООН з оточуючого середовища (ЮНЕП), зазначено, що «зелена» економіка призводить до підвищення добробуту людей і зміцнення соціальної справедливості з одночасним суттєвим зниженням ризиків для довкілля [1, с. 2]. Тому реалізація парадигми концепції «зеленої» економіки, на відміну від традиційної економічної моделі, що орієнтована в основному на отримання максимального прибутку, повинна бути спрямована на досягнення стійкого соціо-економіко-екологічного розвитку та збереження біорізноманіття природного середовища в інтересах майбутніх поколінь.

Першочергове значення у формуванні «зеленої економіки» України має поетапний перехід на екологобезпечнересурсо- та природозберігаюче виробництво в тих галузях промисловості та сільського господарства, в яких наша країна має переваги. Це дасть можливість після охоплення всіх галузей та сфер суспільної діяльності досягти гармонійного розвитку господарства та природного середовища. При цьому необхідно врахувати регіональні особли-

вості продуктивних сил та стану довкілля. Особливе значення в наш час має врахування необхідності відновлення, а, по суті, створення нового виробничого потенціалу та соціальної інфраструктури територій, що були зруйновані під час військового протистояння на південному сході України. Світовий досвід засвідчує доцільність розміщення наукоємних виробництв, що підвищить конкурентоспроможність виробленої продукції, та організації енергозберігаючого забезпечення регіону.

Проте сучасні підходи в розвитку продуктивних сил, що відповідають світовим стандартам екології, потребують значних обсягів фінансування. Тому Україні необхідно вирішити питання створення сприятливого інвестиційного клімату та формування прогресивних організаційних форм розміщення продуктивних сил.

В реалізації парадигми соціально-економічного розвитку України на екологічних засадах важливе значення має формування у населення відповідного «зеленого» світогляду. В цьому відношенні виховання повинно охоплювати всі ланки освітнього процесу, починаючи з дошкільних навчальних закладів і закінчуючи підготовкою фахівців вищої кваліфікації для різних рівнів управління та галузей господарства.

Для досягнення поставлених програмою «Зелена економіка» цілей слід також вирішити питання забезпечення ефективного правового регулювання в суспільстві взаємовідносин суб'єктів господарювання і довкілля. Українські реалії засвідчують, що екологічне законодавство нашої країни має бути жорсткішим.

Реалізація в Україні вказаних напрямів забезпечить становлення зеленої економіки та буде сприяти її сталому розвитку і вирішенню соціально-економічних проблем.

Література

1. Навстречу «зелёной» экономике: пути к устойчивому развитию и искоренению бедности. Полный отчет / Програма ООН по окружающей среде (ЮНЕП), 2011. – 739 с.
2. Десять умов переходу до «Зеленої Економіки». [Електронний ресурс]. – Доступний з http://iccua.org/sites/default/files/10_conditions_green_economy_ukr.pdf.
3. Стадник М. Є. «Зелена економіка» – основа зміцнення національної безпеки країни / М. Є. Стадник // Науковий вісник ЛНУ ВМБТ ім. С. З. Гжицького. – 2013. – Т. 15, № 1(55), Ч. 5. – С. 214–217.